



Fremsat den 5. april 2017 af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og forskellige andre love¹⁾

(Ændrede procedurer vedrørende nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter m.m.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 31. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 64 b indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde tillade, at et medlem af bestyrelsen gennemfører et grundkursus, jf. stk. 1, senere end 12 måneder efter medlemmets indtræden i bestyrelsen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

2. § 71 b, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Med henblik på at træffe en fælles beslutning vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de i stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte myndigheder koncerngenopretningsplanen, herunder om planen opfylder de i stk. 1, jf. § 71 a, stk. 1 og 2, fastsatte krav. De nævnte myndigheder i stk. 3, nr. 3 og 4, kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet om koncerngenopretningsplanens indhold.«

3. I § 266, stk. 1, 3. pkt., ændres »Kravet til nedskrivningsegnede passiver fastsættes som en procentdel af de samlede passiver« til »Kravet til nedskrivningsegnede passiver fastsættes som en procentdel af virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag.«

4. § 267 affattes således:

»§ 267. Nedskrivningsegne passiver består af kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser.

Stk. 2. Ved nedskrivningsegne forpligtelser forstås de forpligtelser og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificeres som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, som der kan gennemføres bail-in på, jf. § 25, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og som ikke er undtaget bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og som opfylder følgende betingelser:

- 1) Forpligtelsen har en restløbetid på mindst 1 år.
- 2) Forpligtelsen hidrører ikke fra et derivat.
- 3) Gældsinstrumentet er udstedt og fuldt indbetalt med midler, der ikke direkte eller indirekte er finansieret af pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I.
- 4) Forpligtelsen er ikke en forpligtelse over for pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I selv, og pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I har ikke stillet sikkerhed eller garanti for forpligtelsen.
- 5) Forpligtelsen hidrører ikke fra indskud, som er foranstillet de simple kreditorer i konkursordenen, jf. § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og kapitel 10 i konkursloven.

Stk. 3. Er et passiv underlagt lovgivningen i et tredjeland, kan Finanstilsynet beslutte, at virksomheden skal godtgøre, at en afgørelse fra Finanstilsynet eller en beslutning fra Finansiel Stabilitet om at nedskrive eller konvertere passivet vil være gyldig i henhold til tredjelandets lovgivning. Kan

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD). Loven indeholder herudover en bestemmelse, der gennemfører art. 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010, EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34.

dette ikke godtgøres, medregnes passivet ikke i de nedskrivningsegne passiver.«

5. I § 270 ændres »herunder de bagvedliggende kriterier,« til: »herunder yderligere kriterier på grundlag af hvilke kravet til nedskrivningsegne passiver skal fastsættes, de bagvedliggende kriterier,«.

6. I § 272, stk. 2, 1.pkt., ændres »Finanstilsynet har konstateret, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 3,« til: »betingelserne i § 224 a, stk. 1, er opfyldt,«.

7. I § 348, stk. 1, 3.pkt., ændres: »§ 27, stk. 1, og § 28« til: »§ 27, stk. 1, §§ 27 a og 28«.

§ 2

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Finanstilsynet har meddelt Finansiell Stabilitet, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tidshorizont vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles.«

2. I § 25, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Ved opgørelsen af forpligtelser omfattet af 1. pkt., anvendes principperne om modregning i konkurslovens §§ 39, 42, 44 og 45 med de nødvendige tilpasninger.«

3. I § 44, stk. 1, nr. 1, ændres »mortificeres« til: »annulteres«.

4. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Den dag, hvor Finansiell Stabilitet træffer beslutning i medfør af § 12, om at iværksætte en afviklingsforanstaltning over for en virksomhed eller en enhed, der opfylder afviklingsbetingelserne i medfør af § 4, skal anses som frist-dag i forhold til § 25, stk. 1, 2. pkt., og § 46 b.

§ 46 b. Iværksætter og gennemfører Finansiell Stabilitets afviklingsforanstaltninger på en virksomhed eller en enhed under afvikling, kan Finansiell Stabilitet gennemføre omstødelse efter reglerne i kapitel 8 i konkursloven. Reglerne i kapitel 8 finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 2. Retssag til gennemførelse af omstødelse efter stk. 1, kan anlægges indtil 12 måneder efter fristdagen. Sag kan endvidere anlægges inden 6 måneder efter, at virksomheden eller enheden under afvikling må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende.

Stk. 3. Retssag om krav på omstødelse anlægges af virksomheden eller enheden under afvikling eller af Finansiell

Stabilitet eller et broinstitut på vegne af virksomheden eller enheden under afvikling.

Stk. 4. Virksomheden eller enheden under afvikling kan til Finansiell Stabilitet eller et broinstitut overdrage retten til at gøre omstødelse gældende.«

5. I § 61 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets opgaver i relation til dets datterselskaber, herunder broinstitutter og porteføljeadministrations-selskaber, samt virksomheder under kontrol af Finansiell Stabilitet og disses restrukturering og afvikling i henhold til lo-ven.«

§ 3

I lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. lovbekendtgørelse nr. 917 af 8. juli 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 334 af 31. marts 2015 og § 7 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, (EF-Tidende 1997 nr. L 84, s. 22), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (DGSD) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD).«

2. I § 7 a, stk. 4, ændres »nødlidende« til: »nødlidende eller forventeligt nødlidende«.

§ 4

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1078 af 5. juli 2016, som ændret ved lov nr. 1549 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 12, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1,«: »§ 27 a«.

§ 5

I lov om finansielle rådgivere og boligformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, som ændret ved lov nr. 1549 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om pris- og risikoplysninger for boligkreditaftaler.«

2. I § 11, stk. 5, 1. pkt., ændres: »§ 7« til: »§ 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2«

3. I § 11, stk. 5, indsættes efter 1. pkt.:

»Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 7, stk. 3.«

4. I § 11, stk. 5, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes efter »Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1,«: »§ 27 a«.

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

§ 7

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Koncerngenopretningsplaner
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Nedskrivningsegne passiver
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Finanstilsynet orienterer Finansiell Stabilitet, når en virksomhed må afvikles
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Modregning og omstødelse ved restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Den foreslåede ordning
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre en række mindre justeringer af reglerne om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber. I forbindelse med den praktiske gennemførelse af reglerne, som er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 (BRRD), er der fundet behov for at foretage visse ændringer og præciseringer, som kan medvirke til at sikre, at reglerne fungerer endnu mere effektivt og efter hensigten samtidig med, at der også skabes en endnu højere præcision i rollefordelingen mellem de involverede myndigheder.

Det præciseres for så vidt angår nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter, at betingelserne for, hvornår et institut ikke længere er levedygtigt, er de samme, som gæl-

der ved vurdering af, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Med lovforslaget foreslås det, at Finansiell Stabilitet i forbindelse med restrukturering og afvikling af en finansiell virksomhed kan opgøre krav efter samme principper om modregning, som anvendes ved konkurs. Desuden får Finansiell Stabilitet mulighed for at omstøde visse dispositioner. Lovforslaget har således til formål at sikre en opgørelse af krav ved restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, der ligger tæt op ad de principper, der anvendes ved konkurs. Ved at Finansiell Stabilitet får mulighed for at gøre brug af samme regler om modregning og omstødelse, som gælder ved konkurs, sikres det i endnu højere grad, at det først og fremmest er ejerne og kreditorerne i det nødlidende pengeinstitut, som bærer instituttets tab. Lovforslaget præcisere endvidere, hvilke myndigheder der indgår i den fælles

beslutning omkring koncerngenopretningsplaner, og hvilke myndigheder der kan komme med anbefalinger hertil. I forhold til Finansiell Stabilitet følges samme procedure, som gælder mht. almindelige genopretningsplaner

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Koncerngenopretningsplaner

2.1.1. Gældende ret

I forbindelse med gennemførelsen af BRRD blev der indført krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som er moderselskaber, skal udarbejde koncerngenopretningsplaner, hvis de som den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark.

I henhold til § 71 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, skal Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet, tilsynskollegiet og eventuelle andre kompetente myndigheder i lande, hvor væsentlige filialer er beliggende, vurdere koncerngenopretningsplanen. Vurderingen sker med henblik på at træffe en fælles beslutning om, hvorvidt koncerngenopretningsplanen opfylder de indholdsmæssige krav til genopretningsplaner som fastsat i § 71 a, stk. 1 og 2.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner udarbejdes af det enkelte institut selv, mens instituttet er levedygtigt og under tilsyn, hvorfor planerne skal gennemgås og vurderes af de kompetente tilsynsmyndigheder. Da disse planer har relevans for udarbejdelsen af en afviklingsstrategi, har Finansiell Stabilitet mulighed for at komme med bemærkninger til genopretningsplanen, hvis de finder det nødvendigt. I den forbindelse har Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i praksis for så vidt angår koncerngenopretningsplaner fulgt proceduren, som den fremstår i BRRD, og som indebærer, at Finansiell Stabilitet kan komme med anbefalinger til koncerngenopretningsplanens indhold.

Det vurderes hensigtsmæssigt at præcisere denne kompetencefordeling og dermed understrege, at der ikke skal differentieres imellem, om der er tale om en genopretningsplan eller en koncerngenopretningsplan i forhold til Finansiell Stabilitets involvering.

Ved såvel genopretningsplaner som koncerngenopretningsplaner skal Finansiell Stabilitet forelægge genopretningsplanen for Finansiell Stabilitet, som kan komme med anbefalinger. Finansiell Stabilitet kommer med anbefalinger til genopretningsplanen, hvis de finder det nødvendigt. Finansiell Stabilitets mulighed for at komme med anbefalinger omfatter både nye, opdaterede og reviderede genopretningsplaner.

Eftersom genopretningsplanerne også er relevante for afviklingsmyndighedens arbejde med at lægge afviklingsstrategi og udarbejde afviklingsplaner, anses den ovenfor nævnte procedure for hensigtsmæssig.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget præciseres det, hvilke myndigheder der indgår i den fælles beslutning, og hvilke myndigheder der kan komme med anbefalinger til koncerngenopretningsplanen.

2.2. Nedskrivningsegne passiver

2.2.1. Gældende ret

Med gennemførelsen af BRRD, jf. lov nr. 333 og 334 af 31. marts 2015, blev der indført krav om, at pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver.

I henhold til § 266 i lov om finansiel virksomhed fastsætter Finanstilsynet, efter høring af Finansiell Stabilitet, et krav til størrelsen af et pengeinstitut og et fondsmæglerselskab I's nedskrivningsegne passiver. Kravet fastsættes individuelt for de enkelte dattervirksomheder i en koncern som en procentdel af de samlede passiver.

De nedskrivningsegne passiver består af kapitalgrundlaget og nedskrivningsegne forpligtelser, hvis disse forpligtelser opfylder en række betingelser, jf. § 267 i lov om finansiel virksomhed. Når Finanstilsynet fastsætter kravet, er der mulighed for at stille krav om, at de nedskrivningsegne passiver helt eller delvist skal bestå af forpligtelser, der kan konverteres.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Formålet med reglerne om nedskrivningsegne passiver er at undgå, at de omfattede virksomheder strukturerer deres forpligtelser på en måde, som gør bail-in mindre effektivt. Bail-in er princippet om, at kun dem, der har investeret i virksomheden, skal bære tabene. Bestemmelserne om nedskrivningsegne passiver blev gennemført ved lov nr. 334 af 31. marts 2015, der indarbejdede bestemmelserne i den danske version af BRRD. Det har imidlertid vist sig, at den danske oversættelse af BRRD ikke er i overensstemmelse med den engelske version af disse bestemmelser. For at sikre, at danske virksomheder ikke behandles anderledes end andre virksomheder inden for Den Europæiske Union, foreslås beregningsgrundlaget for kravet til nedskrivningsegne passiver derfor ændret fra en procentdel af virksomhedens samlede passiver og kapitalgrundlag til en procentdel af virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag. Denne ændring har ikke betydning for kravets størrelse.

Visse former for kapitalinstrumenter kan som følge af ovenstående definitioner både være en del af virksomhedens kapitalgrundlag og en del af virksomhedens samlede forpligtelser, hvorved samme forpligtelse kan tælles med to gange ved fastsættelsen af de nedskrivningsegne passiver. For at undgå dette har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) fastlagt en nærmere model for, hvordan denne dobbelttælling undgås, som foreslås indført samtidig med ovennævnte ændring.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Bestemmelserne om nedskrivningsegne passiver præciseres i overensstemmelse med den engelske version af BRRD, således at kravene til de nedskrivningsegne passiver skal fastsættes som en procentdel af kapitalgrundlaget og de samlede forpligtelser.

Forslaget præciserer ligeledes, at de nedskrivningsegne forpligtelser ikke kan indeholde instrumenter og forpligtelser, som kvalificerer sig som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter. Derudover er forpligtelser, som undtages bail-in, ikke omfattet af de nedskrivningsegne passiver, ligesom forpligtelser, der ikke indgår ved bail-in, som følge af den foreslåede ændring i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder, heller ikke kan anvendes som en nedskrivningsegnet forpligtelse.

2.3. Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter

2.3.1. Gældende ret

Med gennemførelsen af BRRD, jf. lov nr. 333 og 334 af 31. marts 2015, blev der indført en beføjelse for Finanstilsynet til under visse specifikke betingelser at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I.

I henhold til § 272, i lov om finansiel virksomhed, anses et institut for ikke at være levedygtigt, hvis Finanstilsynet har konstateret, at det er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, og Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles. Der lægges således vægt på, at der er truffet afgørelse.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

§ 272 implementerer dele af BRRD artikel 59 og 60, hvorefter Finanstilsynet gives beføjelse til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter. Der er tale om en indgribende beføjelse, og det er derfor afgørende, at det tydeligt fremgår, hvilke kriterier der skal være opfyldt for at bringe bestemmelsen i anvendelse.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har udstedt retningslinjer (GL/2015/07) om fortolkningen af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Af disse retningslinjer fremgår det, at de kompetente myndigheder ved vurderingen af, hvornår et institut ikke er levedygtigt, skal tage udgangspunkt i vurderingen af, om instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Det bør endvidere tydeliggøres, at Finanstilsynet i vurderingen af et instituts levedygtighed bør foretage en helhedsvurdering, som ikke alene er begrænset til, om instituttet umiddelbart efter konverteringen eller nedskrivningen opfylder betingelserne for ikke at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, men som også tager instituttets forventede udvikling over en længere periode end blot "i nær fremtid", jf. § 224 a, i betragtning med henblik på at sikre, at instituttet også på sigt må anses for levedygtigt.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget præciseres, at betingelserne for, hvornår et institut ikke længere er levedygtigt, er de samme, som gælder ved vurdering af, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a.

2.4. Finanstilsynet orienterer Finansiell Stabilitet, når en virksomhed må afvikles

2.4.1. Gældende ret

Inden Finansiell Stabilitet iværksætter afviklingsforanstaltninger over for en virksomhed, skal Finanstilsynet i henhold til § 4, i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder, efter høring af Finansiell Stabilitet vurdere, at andre muligheder til håndtering af virksomheden er udtømte. Finansiell Stabilitet vurderer herefter, om betingelserne for afvikling er til stede i henhold til loven.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I henhold til reglerne om genopretning og afvikling af kreditinstitutter m.v. (BRRD) er der ikke krav om, at den kompetente myndighed i Danmark, Finanstilsynet, skal høre afviklingsmyndigheden, Finansiell Stabilitet, inden den kompetente myndighed giver underretning til afviklingsmyndigheden om, at andre muligheder for løsning af virksomhedens situation er udtømte. Derudover afviger formuleringen af den gældende bestemmelse fra formuleringen af den tilsvarende bestemmelse i BRRD.

Af hensyn til at sikre en klar kompetencefordeling mellem tilsyns- og afviklingsmyndighederne er det vurderet hensigtsmæssigt at tilpasse bestemmelsens ordlyd, så der opnås en mere direktivnær implementering af BRRD, således at Finanstilsynet skal meddele, når der ikke er udsigt til, at an-

dre foranstaltninger inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at en finansiel virksomhed skal afvikles.

Forslaget ændrer ikke på, at der fortsat vil være et tæt samarbejde mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i en situation, hvor et institut er i nærliggende risiko for at skulle restruktureres eller afvikles i regi af Finansiell Stabilitet.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget ophæves Finanstilsynets pligt til at høre Finansiell Stabilitet, inden Finanstilsynet meddeler Finansiell Stabilitet, at der ikke er udsigt til, at andre foranstaltninger inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at en virksomhed skal afvikles. Derudover er der foretaget en reaktionel ændring af bestemmelsen.

2.5. Modregning og omstødelse ved restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder

2.5.1. Gældende ret

Når en finansiel virksomhed afvikles i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, skal Finansiell Stabilitet sikre, at ingen kapitalejer eller kreditor påføres større tab, end de ville være blevet påført, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling. Denne vurdering foretages på baggrund af en uafhængig værdiansættelse.

Såfremt værdiansættelsen fastslår, at en kapitalejer eller kreditor er blevet økonomisk dårligere stillet, end hvis virksomheden var taget under konkursbehandling, skal vedkommende modtage forskellen fra Afviklingsformuen. Afviklingsformuen er en afviklingsfinansieringsordning, som administreres af Finansiell Stabilitet, jf. § 56 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

En anvendelse af principper og rækkefølge for tabsfordeling, der ligger så tæt på den tabsfordeling, der ville have været ved konkurs, er bedst overensstemmende med princippet om, at ingen kreditor påføres større tab, end kreditoren ville være blevet påført, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling. Dette vil samtidig begrænse anvendelsen af Afviklingsformuen.

Ved konkurs fastsættes tabsfordelingen ved afslutning af konkursboet gennem udlodningen af dividende i overensstemmelse med konkursordenen. Forud for udlodning af dividende har kurator taget stilling til eventuelle modregningskrav. Hvis en kreditor har modregningsadgang mod et konkursbo, foretages en nettoopgørelse af kreditorens krav mod

konkursboet, og dividenden til den pågældende kreditor fastsættes på grund af dette nettokrav.

Ved restrukturering og afvikling i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er det udgangspunktet, at kreditorer ikke stilles dårligere end ved en konkurs, idet virksomheden eller enheden under afvikling typisk fortsætter uden den afbrydelse, der ofte sker i en konkursituation. Samtidig foretages der ikke et "brandudsalg" af aktiver på samme måde, som der kan ske i et konkursbo. Dette giver samlet større værdier i virksomheden og dermed færre tab.

Hvis der ved opgørelsen af krav i forbindelse med anvendelse af bail-in ikke tages hensyn til en kreditors modregningsadgang ved konkurs, kan der dog være tilfælde, hvor en kreditor vil være økonomisk bedre stillet ved en konkurs end ved restrukturering eller afvikling i medfør af loven, og hvor det således kan være nødvendigt, at Afviklingsformuen betaler kompensation til den pågældende kreditor.

Et af formålene med regelsættet om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er at sikre, at ejere og kreditorer i de finansielle virksomheder bærer tabene i instituttet. Det vurderes derfor ikke hensigtsmæssigt, at kreditorer, der i en konkurs vil have adgang til at foretage modregning, skal have betaling fra Afviklingsformuen. Det vil derimod være mere hensigtsmæssigt, at opgørelsen af de ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, sker i henhold til principperne i konkurslovens regler i kapitel 6 om modregning med de nødvendige tilpasninger. Herved tages der ved tabsfordelingen ved anvendelse af bail-in højde for, hvorvidt de ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, helt eller delvis ville kunne være anvendt til modregning i medfør af reglerne herom i konkurslovens kapitel 6.

Udgangspunktet for restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er som nævnt, at dette skaber større værdi for kreditorerne end en konkurs. Der kan også tænkes at være tilfælde, hvor visse (men ikke alle) kreditorer stilles bedre ved restrukturering eller afvikling i medfør af loven, end hvis virksomheden eller enheden under afvikling var gået konkurs. Dette sker på bekostning af de øvrige kreditorer. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor der ikke kan ske omstødelse af en usædvanlig betaling, som virksomheden eller enheden under afvikling har foretaget, umiddelbart inden virksomheden eller enheden blev taget under afvikling i medfør af loven. Her vil en sådan betaling typisk kunne omstødes ved en konkurs eller rekonstruktion i medfør af konkursloven, men ikke ved restrukturering eller afvikling i medfør af loven.

Dette betyder, at kapitalejere og kreditorer ved restrukture-ring eller afvikling i medfør af loven ikke stilles ringere end ved konkurs, men i visse tilfælde stilles bedre som følge af den viden, de har om virksomheden. Dette sker på bekostning af øvrige kapitalejere eller kreditorer.

Det vurderes, at det vil være hensigtsmæssigt, at omstødel-sesreglerne kan finde anvendelse ved restrukture-ring eller afvikling efter loven, da det ellers i visse tilfælde vil kunne stille visse kreditorer bedre end ved en konkurs, og tilsva-rende mindske værdierne i den finansielle virksomhed. På den baggrund vurderes det, at reglerne i konkurslovens kapi-tel 8 om omstødelse også bør gælde i tilfælde, hvor en finan-siel virksomhed afvikles efter loven.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at kunne anvende principper og rækkefølge for tabsfordeling, der ligger så tæt på den tabsfordeling, der ville have været ved konkurs, foreslås det, at Finansiell Sta-bilitet kan tage højde for principperne om modregning i konkurs samt gennemføre omstødelse i forbindelse med re-strukture-ring eller afvikling af en finansiell virksomhed.

Med anvendelse af principperne for modregning sikres det, at der ved nedskrivning eller konvertering af forpligtelser ved restrukture-ring eller afvikling af en finansiell virksomhed også kan tages højde for modregningsadgangen ved konkurs. Derved sikres, at udbetalinger fra Afviklingsfor-muen holdes på et minimum.

Med muligheden for at gennemføre omstødelse kan Finan-siell Stabilitet, hvis de konstaterer, at der er foretaget omstø-delige dispositioner op til afviklingen eller restrukture-ingen af et institut, vælge at kræve dispositionerne omstødt.

Det er ikke tanken med de nye regler, at en restrukture-ring eller afvikling af en virksomhed eller enhed efter loven i øv-rikt skal ske på samme måde, som hvis virksomheden eller enheden var under konkurs, og der skal således ikke foreta-ges nogen egentlig fordringsprøvelse af virksomhedens eller enhedens forpligtelser.

2.6. Bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nær-mere regler om afvikling

2.6.1. Gældende ret

Lov om restrukture-ring og afvikling af visse finansielle virk-somheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, indeholder ikke hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets opgaver i relation til dets dat-terselskaber og disses afvikling af nødlidende pengeinstitut-ter.

Lov om finansiell stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009 med senere ændringer, indeholdt imid-ler-tid bemyndigelse til, at erhvervsministeren kunne fastsæt-te nærmere regler for Finansiell Stabilitets opgaver i relation til dets datterselskaber og disses afvikling af nødlidende pengeinstitutter.

Bemyndigelsen blev ikke videreført ved vedtagelsen af lov om restrukture-ring og afvikling af visse finansielle virksom-heder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, men gælder fortsat for de aktiviteter, som Finansiell Stabilitet har overtaget i medfør af de tidligere bankpakker.

I forbindelse med Kommissionens godkendelse af en afvik-lingsordning for mindre institutter forventes Kommissionen at stille krav om, at afviklingen er underlagt nogle begræns-ninger, der i høj grad svarer til det, der finder anvendelse på de tidligere overtagne aktiviteter.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er vurderet hensigtsmæssigt, at erhvervsministeren be-myndiges til at fastsætte nærmere regler for virksomheder under restrukture-ring og afvikling under Finansiell Stabilitet samt deres datterselskaber, herunder broinstitutter og porteføljeadministrations-selskaber, svarende til de beføjelser, som ministeren havde i henhold til lov om finansiell stabili-tet. Dette skal imødekomme de krav, som Kommissionen forventes at stille for statsstøttegodkendelsen af afvikling af mindre pengeinstitutter.

Blandt andet kan der fastsættes nærmere regler om virksom-hedernes kundevilkår, herunder rentesatser, gebyrer m.v., idet disse ikke skal være attraktive og ikke skal konkurrere med de vilkår, som generelt tilbydes kunder af virksomhe-der med tilsvarende erhvervsaktivitet.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges erhvervsmini-steren til at fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets opgaver i relation til dets datterselskaber, herunder broinsti-tutter og porteføljeadministrations-selskaber, samt virksom-heder under kontrol af Finansiell Stabilitet og disses restruk-turering og afvikling i henhold til loven.

Bemyndigelsen svarer til den bemyndigelse, der gælder for ministeren i henhold til § 16 s i lov om finansiell stabilitet i forhold til aktiviteter, som Finansiell Stabilitet har overtaget i medfør af bankpakkerne, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret ved § 14 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 7 i lov nr. 1273 af 16. december 2009 og § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det of-fentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have målbare økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslevet m.v.

Den foreslåede ændring i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, hvorefter Finansiell Stabilitet ved opgørelse af forpligtelser i forbindelse med bail-in skal anvende principperne om modregning i konkursloven, medvirker til at mindske Afviklingsformuens bidrag til restrukturering og afvikling af de omfattede virksomheder. Dette skyldes, at behovet for Afviklingsformuens udbetaling af kompensation til kreditorer, der er blevet økonomisk dårligere stillet ved restruktureringen eller afviklingen end ved en konkursbehandling, vil blive mindsket. Derved vil de omfattede institutters bidrag til Afviklingsformuen ligeledes blive mindsket. Det er ikke muligt at kvantificere konsekvenserne nærmere, da det afhænger af, hvorvidt institutter omfattet af regelsættet skal restruktureres eller afvikles.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER). TER vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslevet. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder i §§ 1 og 2 bestemmelser, der gennemfører eller korrigerer gennemførelsen af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD). For så vidt angår den foreslåede adgang til at tage højde for reglerne om modregning ved opgørelse af forpligtelser ved bail-in har Kommissionen bekræftet, at en sådan ændring ikke er uforenelig med BRRD. Det vurderes desuden at være bedst overensstemmende med formålet med BRRD, idet adgangen medvirker til at sikre, at kreditorer og ikke Afviklingsformuen bærer tab.

Lovforslaget indeholder i § 5, nr. 1, en bestemmelse, der gennemfører artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkredittaler i forbindelse med fast ejendom (boligkreditdirektivet)

til beboelse, EU-Tidende 2014, L 60, s. 34, i dansk ret. Artikel 11 i boligkreditdirektivet indeholder en række standardoplysninger som klart, præcist og på fremtrædende måde skal angives i reklame for boligkredittaler. Det foreslås at give hjemmel til ved bekendtgørelse at fastlægge regler om disse krav til standardoplysninger i reklame for boligkredittaler. Direktivet er i øvrigt gennemført i dansk ret ved lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiell virksomhed, lov om kredittaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 21. december 2016 til den 18. januar 2017 været sendt i høring hos de nedenfor nævnte organisationer og myndigheder m.v.:

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Den Europæiske Centralbank, Ejendomsforeningen, Energi og Olieforum, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikrings-Agenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finansektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikrings-selskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen Danske Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantiformuen, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISO-BRO), Intertrust (Denmark), Investeringsfondsbranchen, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, KL, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mybanker, NAS-

DAQ Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i

Danmark, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Udbetaling Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet		<p>Den foreslåede ændring i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, hvorefter Finansiell Stabilitet ved opgørelse af forpligtelser i forbindelse med bail-in skal anvende principperne om modregning i konkursloven, medvirker til at mindske Afviklingsformuens bidrag til restrukturering og afvikling af de omfattede virksomheder. Dette skyldes, at behovet for Afviklingsformuens udbetaling af kompensation til kreditorer, der er blevet økonomisk dårligere stillet ved restrukturen eller afviklingen end ved en konkursbehandling, vil blive mindsket. Derved vil de omfattede institutters bidrag til Afviklingsformuen ligeledes blive mindsket. Det er ikke muligt at kvantificere konsekvenserne nærmere, da det afhænger af, hvorvidt institutter omfattet af regelsættet skal restrukturen eller afvikles.</p> <p>Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER). TER vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.</p>
Administrative konsekvenser for Borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder i §§ 1 og 2 bestemmelser, der gennemfører eller korrigerer gennemførelsen af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvik-	

	<p>ling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD). For så vidt angår den foreslåede adgang til at tage højde for reglerne om modregning ved opgørelse af forpligtelser ved bail-in har Kommissionen bekræftet, at en sådan ændring ikke er uforenelig med BRRD. Det vurderes desuden at være bedst overensstemmende med formålet med BRRD, idet den medvirker til at sikre, at kreditorer og ikke Afviklingsformuen bærer tab.</p> <p>Lovforslaget indeholder i § 5, nr. 1, en bestemmelse, der gennemfører artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom (boligkreditdirektivet) til beboelse i dansk ret. Artikel 11 i boligkreditdirektivet indeholder en række standardoplysninger som klart, præcist og på fremtrædende måde skal angives i reklame for boligkreditaftaler. Det foreslås at give hjemmel til ved bekendtgørelse at fastlægge regler om disse krav til standardoplysninger i reklame for boligkreditaftaler. Direktivet er i øvrigt gennemført i dansk ret ved lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love.</p>
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af § 64 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen skal gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i den virksomhedstype, som den pågældende er indtrådt i. Det følger af § 64 b, stk. 2, at Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets viden, faglige kompetencer og erfaring må anses for tilstrækkelig. § 64 b giver ikke i dag mulighed for at dispensere fra 12-måneders fristen i stk. 1. Finanstilsynet kan efter § 351, stk. 2, påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, hvis bestyrelsesmedlemmet ikke har gennemført grundkurset rettidigt.

Med den foreslåede § 64 b, stk. 3, kan Finanstilsynet i særlige tilfælde tillade, at et medlem af bestyrelsen gennemfører et grundkursus, jf. stk. 1, senere end 12 måneder efter medlemmets indtræden i bestyrelsen. Bestemmelsen er ny.

§ 64 b blev indsat i lov om finansiel virksomhed med lov nr. 1490 af 23. december 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love. Erhvervsministeren blev ved samme lov bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden. § 64 b er sat i kraft med virkning fra den 1. januar 2017, jf. bekendtgørelse nr. 1420 af 22. november 2016 om ikrafttræden af § 1, nr. 7 og 24, i lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love.

Finanstilsynet har endvidere med hjemmel i § 64 b, stk. 3, der med dette lovforslag bliver stk. 4, udstedt bekendtgørelse nr. 1424 af 29. november 2016 om grundkursus for medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber. Bekendtgørelsen fastlægger kravene til indholdet af grundkurser og krav om Finanstilsynets godkendelse af grundkursusudbydere.

Personer, der indtræder i bestyrelsen for et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab efter den 1. januar 2017, skal således hurtigst muligt og senest 12 måneder fra indtræden gennemføre et grundkursus. Grundkurset skal være godkendt af Finanstilsynet som et grundkursus i medfør af § 64 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 8 i bekendtgørelse nr. 1429 af 29. november 2016 om grund-

kursus for medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber. En kursusudbyder vil kunne tilrettelægge undervisningsforløbet, så grundkurset er rettet mod bestyrelsesmedlemmer fra én virksomhedstype, f.eks. livsforsikringsselskaber, eller fra forskellige virksomhedstyper, når blot der på grundkurset undervises i de kompetenceområder, som de enkelte bestyrelsesmedlemmer skal gennemføre, jf. §§ 2 og 3 i bekendtgørelse nr. 1424 af 29. november 2016 om grundkursus for medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Bestyrelsesmedlemmets rettidige gennemførelse af et grundkursus forudsætter, at der i tilstrækkeligt omfang er godkendte og relevante grundkurser til rådighed, og at de udbudte grundkurser er tilrettelagt på en sådan måde, at det tidsmæssigt er muligt at gennemføre grundkurset inden for den fastsatte frist på 12 måneder. Er disse forudsætninger ikke til stede, bør Finanstilsynet have mulighed for at give tilladelse til at gennemføre grundkurset senere end 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen. Det foreslåede stk. 3 giver på den baggrund Finanstilsynet mulighed for i særlige tilfælde at dispensere fra 12-måneders fristen. Dispensationsadgangen vil kunne anvendes i tilfælde af utilstrækkeligt kursusudbud, eller hvis det grundkursus, som bestyrelsesmedlemmet har tilmeldt sig, løber henover fristens udløb. Herudover vil dispensationsadgangen eksempelvis kunne anvendes i tilfælde af længerevarende sygdomsperioder og barsel. Bestyrelsesmedlemmet forventes at anmode om dispensation snarest muligt efter, at det bliver medlemmet bekendt, at det ikke vil være muligt at gennemføre grundkurset inden for 12-måneders fristen.

Til nr. 2

Af den gældende bestemmelse i § 71 b, stk. 4, fremgår det, at Finanstilsynet vurderer koncerngenopretningsplanen sammen med Finansiell Stabilitet, tilsynskollegiet og eventuelle andre kompetente myndigheder i lande, hvor væsentlige filialer er beliggende. I praksis træffer Finanstilsynet afgørelse om koncerngenopretningsplanen sammen med tilsynskollegiet, og Finansiell Stabilitet kommer med kommentarer til denne koncerngenopretningsplan, hvis Finansiell Stabilitet finder det relevant. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet har fulgt en tilsvarende praksis som beskrevet for genopretningsplaner i § 71 a, stk. 3.

Med den foreslåede ordlyd af § 71 b, stk. 4, ændres der ikke på proceduren i forhold til beslutningsprocessen sammen med tilsynskollegiet. Når Finanstilsynet er den konsoliderende tilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet gennemgå og vurdere koncerngenopretningsplanen i samarbejde med de øvrige relevante myndigheder i de andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet skal hurtigst muligt efter modtagelsen af koncernens indsendte koncerngenopretningsplan videresende planen til Finansiell Sta-

bilitet og de andre relevante kompetente myndigheder. Herefter er det målet, at der inden for 4 måneder fra fremsendelsen af planen foreligger en fælles beslutning om vurdering af koncerngenopretningsplanen. Koncerngenopretningsplanen vil blive drøftet i det tilsynskollegium, som Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed har nedsat i relation til den koncern, som koncerngenopretningsplanen vedrører. Samarbejdet i tilsynskollegiet vil i øvrigt følge de regler, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har udarbejdet om tilsynskollegier.

Det følger af den foreslåede affattelse af § 71 b, stk. 4, at Finanstilsynet træffer en fælles beslutning med tilsynskollegiet, som er myndighederne nævnt i stk. 3, nr. 1 og 2, om hvorvidt koncerngenopretningsplanen opfylder kravene til en genopretningsplan for instituttet, jf. § 71 a, stk. 1 og 2. Det følger videre, at afviklingsmyndighederne, som det er beskrevet i stk. 3, nr. 3 og 4, kan komme med anbefalinger til koncerngenopretningsplanens indhold.

Med ændringen af § 71 b, stk. 4, klargøres, at der ikke skal differentieres imellem, om der er tale om en genopretningsplan eller en koncerngenopretningsplan i forhold til Finansiell Stabilitets involvering. Ved såvel genopretningsplaner som koncerngenopretningsplaner skal Finanstilsynet forelægge genopretningsplanen for Finansiell Stabilitet, som kan komme med anbefalinger.

Finanstilsynet vil ikke være forpligtet til at følge Finansiell Stabilitets anbefalinger. Finansiell Stabilitets mulighed for at komme med anbefalinger omfatter både nye, opdaterede og reviderede genopretningsplaner. Forelæggelsen for Finansiell Stabilitet skal som udgangspunkt ske inden for den 6 måneders periode, som Finanstilsynet har til at behandle genopretningsplanen, men den vil også kunne ske efterfølgende i situationer, hvor Finanstilsynet skal vurdere, om en anbefaling fra Finansiell Stabilitet indebærer, at virksomheden skal anmodes om en opdatering af genopretningsplanen.

Til nr. 3

§ 266 i lov om finansiell virksomhed omhandler fastsættelse af kravet til nedskrivningsegne passiver. Det følger af den gældende § 266, stk. 1, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter krav til størrelsen af et pengeinstituts og fondsmæglerselskabs I nedskrivningsegne passiver. Kravet fastsættes som en procentdel af de samlede passiver.

Med den foreslåede ændring af § 266, stk. 1, 3. pkt., fastslås, at Finanstilsynet skal fastsætte kravet til de nedskrivningsegne passiver som en procentdel af virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag.

Bestemmelserne om nedskrivningsegne passiver blev gennemført ved lov nr. 334 af 31. marts 2015, som indarbejdede BRRD. Formålet med reglerne om nedskrivningsegne passiver er at undgå, at de omfattede virksomheder strukturerer deres forpligtelser på en måde, der gør bail-in mindre effektivt. Af art. 45, stk. 1, i BRRD fremgår det i den danske version, at minimumskravet beregnes som nedskrivningsrelevante passiver og kapitalgrundlag, udtrykt som en procentdel af instituttets samlede passiver og kapitalgrundlag. I den engelske version af BRRD fastsættes kravet "as a percentage of the total liabilities and own funds".

Den danske version af BRRD er ikke i overensstemmelse med den engelske version. En virksomheds passiver svarer ikke til en virksomheds kapitalgrundlag og forpligtelser (total liabilities). § 266, stk. 1, 3. pkt., foreslås derfor ændret i overensstemmelse med den engelske version af BRRD, således at danske virksomheder ikke behandles anderledes end andre virksomheder inden for Den Europæiske Union.

Ved en virksomheds kapitalgrundlag menes summen af kernekapital og supplerende kapital, jf. art. 4, stk. 1, nr. 118, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR), jf. art. 2, stk. 1, nr. 38, i BRRD.

Ved samlede forpligtelser forstås en virksomheds samlede passiver fratrukket virksomhedens egenkapital korrigeret for derivatpassiver, hvor der gives fuld anerkendelse af modparters nettingrettigheder.

Visse former for kapitalinstrumenter kan som følge af ovenstående definitioner både være en del af virksomhedens kapitalgrundlag og en del af virksomhedens samlede forpligtelser. Der kan således ske en dobbelttælling, således at den samme forpligtelse tælles med to gange ved fastsættelsen af de nedskrivningsegne passiver. For at undgå dette har den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i spørgsmål 2015_2120 udtalt, at virksomhedens kapitalgrundlag og samlede forpligtelser skal fortolkes som virksomhedens kapitalgrundlag og samlede forpligtelser fratrukket de dele af kapitalgrundlaget, som er en del af de samlede forpligtelser.

Ved fastsættelsen af kravet til de nedskrivningsegne passiver vil Finanstilsynet opgøre virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag i overensstemmelse med EBA's udmelding, og der vil således ikke ske dobbelttælling af de forpligtelser, som både indgår i de samlede forpligtelser og i virksomhedens kapitalgrundlag.

Derivatpassiver skal som ovenfor anført medtages blandt de samlede forpligtelser i det omfang, der gives fuld anerkendelse af modparters nettingrettigheder. Ved vurderingen he-

raf har EBA i spørgsmål 2015_1824 vurderet, at de netting-principper, der skal finde anvendelse, skal være i overensstemmelse med, hvordan derivaterne i øvrigt behandles tilsynsmæssigt.

Til nr. 4

§ 267 i lov om finansiel virksomhed regulerer, hvilke passiver der betragtes som nedskrivningsegne passiver. En virksomheds kapitalgrundlag og forpligtelser, som opfylder en række nærmere fastsatte betingelser, kan indgå, når en virksomhed skal opfylde kravet til de nedskrivningsegne passiver. I den gældende § 267 defineres nedskrivningsegne passiver som kapitalgrundlaget samt nedskrivningsegne forpligtelser. Ved kapitalgrundlag forstås summen af kernekapital og supplerende kapital, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 118, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR). For nedskrivningsegne forpligtelser, der ikke kan betragtes som kernekapital eller supplerende kapital, gælder de i § 267, stk. 1, nr. 1-5, angivne betingelser, som skal være opfyldt, for at forpligtelsen kan medregnes i kravet til nedskrivningsegne passiver.

Det følger af den foreslåede ændring til § 267, at de nedskrivningsegne passiver fortsat består af en virksomheds kapitalgrundlag og forpligtelser, som opfylder en række nærmere betingelser. Der foretages en præcisering af, hvad de nedskrivningsegne forpligtelser er, ligesom Finanstilsynet får mulighed for at beslutte, at virksomheden skal godtgøre, at et passiv underlagt lovgivningen i et tredjeland vil kunne nedskrives eller konverteres i henhold til dette lands ret, såfremt Finanstilsynet træffer afgørelse eller Finansiell Stabilitet træffer beslutning om at nedskrive eller konvertere passivet.

Forslaget til *stk. 1* er identisk med det gældende § 267, stk. 1, 1. led. Det fastslås, at de nedskrivningsegne passiver defineres som en virksomheds kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser. Ved kapitalgrundlag menes summen af kernekapital og supplerende kapital, jf. art. 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR), jf. art. 2, stk. 1, nr. 38, i BRRD. De nedskrivningsegne forpligtelser fastsættes i stk. 2.

Med den foreslåede *stk. 2* sker der en præcisering af, hvad de nedskrivningsegne forpligtelser består af. Præciseringen gennemfører definitionen af nedskrivningsrelevante passiver i BRRDs art. 2, stk. 1, nr. 71. Præciseringen medfører, at de forpligtelser og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificerer sig som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, indgår ved opfyldelsen af de nedskrivningsegne passiver, hvis de øvrige betingelser i stk. 2 er opfyldt. De forpligtelser eller kapitalinstrumenter, hvori der eksempelvis foretages et fradrag,

kvalificerer sig fortsat som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, og værdien af fradraget vil derfor ikke være en nedskrivningsegnet forpligtelse efter definitionen i art. 2, stk. 1, nr. 71, i BRRD.

Ydermere tages der højde for den foreslåede ændring, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, af § 25, stk. 1, 2. pkt., i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, således at forpligtelser, hvor der ikke kan gennemføres bail-in på grund af modregningsadgangen ved konkurs, heller ikke er nedskrivningsegne forpligtelser.

Ud over ovenstående betingelser for nedskrivningsegne forpligtelser skal en række andre betingelser ligeledes være opfyldt, jf. forslaget til stk. 2, nr. 1-5. Der foretages med forslaget ikke ændringer i disse betingelser i forhold til gældende ret.

Ifølge *nr. 1* skal forpligtelsen have en restløbetid på mindst et år. EBA har siden gennemførelsen af BRRD præciseret, hvad der menes med restløbetid, når restløbetiden på indskud skal vurderes. EBA anfører, at indskud, som er bundet i minimum et år, men som giver indskyderen ret til at hæve indskuddet med mindre end et års varsel, ikke indgår i opfyldelsen af kravet til de nedskrivningsegne passiver (2015_2267).

Forpligtelsen må ikke hidrøre fra et derivat, jf. forslaget til *nr. 2*. Ved derivat menes et derivat som defineret i art. 2, nr. 5, i forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.

Med forslaget til *nr. 3*, sikres det, at et gældsinstrument, som skal indgå i opfyldelsen af kravet til de nedskrivningsegne passiver, er fuldt indbetalt. De midler, som benyttes til indbetalingen, må ikke være direkte eller indirekte finansieret af virksomheden selv. På denne måde sikres det, at det er "eksterne" midler, som benyttes, og som skal absorbere tab eller rekapitalisere virksomheden i tilfælde af en afvikling. I en koncern er der som udgangspunkt ikke noget til hinder for, at en modervirksomhed ejer de nedskrivningsegne passiver i en dattervirksomhed, hvis dette er i overensstemmelse med den valgte afviklingsstrategi for koncernen.

Forpligtelsen må ikke være over for virksomheden selv, jf. forslaget til *nr. 4*. Virksomheden skal således have påtaget sig en forpligtelse over for en anden juridisk person. Tilsvarende må virksomheden ikke have stillet sikkerhed eller garanti for forpligtelsen, da det vil give forpligtelsen en særlig status. Det skal således være muligt for Finansiell Stabilitet at lave bail-in på forpligtelsen, og en forpligtelse er ikke egnet til dette, hvis der er stillet garanti eller sikkerhed for den.

Endelig må forpligtelsen ikke hidrøre fra indskud, som er foranstillet de simple kreditorer i konkursordenen, jf. forslaget til nr. 5. Ved gennemførelsen af BRRD blev den danske konkursorden for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I ændret, jf. § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Dækkede indskud blev foranstillet berettigede indskud fra fysiske personer og små- og mellemstore virksomheder. Disse berettigede indskud blev foranstillet almindelige, simple kreditorer. Dækkede indskud og berettigede indskud fra fysiske personer samt små og mellemstore virksomheder er således ikke nedskrivningsegne forpligtelser.

Forslaget til *stk. 3* gennemfører art. 45, stk. 5, i BRRD. En virksomhed skal efter beslutning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at en nedskrivning eller konvertering foretaget af Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet af et passiv, som er underlagt lovgivningen i et tredjeland, også har retsvirkning i henhold til tredjelandets lovgivning. Der skal ved vurderingen bl.a. tages hensyn til kontraktvilkårene, der gælder for det pågældende passiv, internationale aftaler om anerkendelse af afviklingsprocedure og andre relevante forhold. Finder Finanstilsynet, at det ikke er godtgjort, at en afgørelse om nedskrivning eller konvertering af passivet er gyldig i henhold til dette tredjelandets lovgivning, er passivet ikke nedskrivningsegnet og kan ikke medregnes ved opfyldelsen af kravet til de nedskrivningsegne passiver.

Til nr. 5

Ifølge den gældende § 270 kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om kravet til de nedskrivningsegne passiver, herunder de bagvedliggende kriterier med hvilken hyppighed kravet fastsættes samt om arbejdsdelingen imellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Med tilføjelsen til § 270 gennemføres art. 45, stk. 2, 4. afsnit i BRRD, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne kan fastsætte yderligere kriterier, på grundlag af hvilke kravet til de nedskrivningsegne passiver skal fastlægges. Der er tale om en præcisering af ministerens beføjelse, således at der er en klar hjemmel til at fastsætte yderligere kriterier, hvis det vurderes nødvendigt.

Det følger således af den foreslåede ændring af § 270, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravet om nedskrivningsegne passiver, herunder yderligere kriterier på grundlag af hvilke, kravet til nedskrivningsegne passiver skal fastsættes, de bagvedliggende kriterier, med hvilken hyppighed kravet fastsættes og om arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Ministerne har endnu ikke fastsat nærmere regler på området, men det kan ikke udelukkes, at der, efterhånden som arbejdet med afviklingsplaner og fastsættelse af krav til de nedskrivningsegne passiver udvikles, vil opstå et behov

for præciserende og mere uddybende regler på området. Ved fastsættelsen af sådanne regler skal der tages hensyn til de fælleseuropæiske regler på området som eksempelvis Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450 af 23. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne i forbindelse med metoden til fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

Til nr. 6

Den gældende bestemmelse i § 272, stk. 2, definerer, at et institut ikke er levedygtigt, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har truffet afgørelse om, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 3. Der lægges således vægt på, at Finanstilsynet har truffet afgørelse om, at virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Det følger af den foreslåede ændring af § 272, *stk. 2*, at betingelserne for, hvornår et institut anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, som defineret i § 224 a, stk. 1, er grundlaget for vurderingen af, om et institut ikke er levedygtigt. Det afgørende er således ikke, hvornår der træffes afgørelse.

Ved vurderingen af et instituts levedygtighed efter nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter bør Finanstilsynet foretage en helhedsvurdering af instituttets levedygtighed, som ikke alene er begrænset til, om instituttet umiddelbart efter konvertering eller nedskrivning opfylder betingelserne for ikke at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Finanstilsynet bør også tage instituttets forventede udvikling over en længere tidshorisont end blot ”i nær fremtid”, jf. § 224 a, i betragtning. Endvidere bør Finanstilsynet tage i betragtning, hvorvidt instituttet generelt opfylder kravene til at bibeholde sin tilladelse, herunder, men ikke begrænset til, om instituttet falder ind under en eller flere af kriterierne i § 224 for, hvornår instituttets tilladelse kan indtages. Hvis der for eksempel sker nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter til lovens minimumskrav, jf. artikel 92 i CRR (forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013) er det ikke sikkert, at instituttet kan overleve på sigt, og afviklingen udskydes måske blot i en kort periode til skade for de kreditorer, hvis kapitalinstrumenter er blevet nedskrevet eller konverteret. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet foretager denne helhedsvurdering for at sikre, at instituttet også på sigt må anses for levedygtigt.

Beføjelsen i § 272 til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter anvendes i en situation, hvor et institut er nødlidende, og hvor alternativet ville være afvikling. Institut vil på anvendelsestidspunktet være i alvorlige problemer, og det er derfor afgørende, at nedskrivningen eller konverteringen kan hjælpe instituttet ud af disse problemer.

Til nr. 7

I den gældende § 348 stk.1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager vedrørende handlinger, der er i strid med § 43, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed. De nævnte bestemmelser omfatter ikke markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013. Denne bestemmelse giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendigt for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 348 stk. 1, 3. pkt., og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse. Med de foreslåede ændringer i § § 348, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, rådes der bod på denne fejl.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen ændres således, at der endvidere henvises til markedsføringslovens § 27 a.

*Til § 2**Til nr. 1*

Efter den gældende § 4, stk. 1, nr. 2, lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, er det en betingelse, at andre muligheder for håndtering af den nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed er udtømt. Vurderingen foretages under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder. Det er således en betingelse, at der ikke ses at være nogle andre foranstaltninger, der er iværksat af virksomheden selv eller den private sektor, herunder foranstaltninger til tidlig indgriben, eller nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter i overensstemmelse med reglerne herom i lov om finansiel virksomhed, der inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden bliver nødlidende.

Nævnte tidshorisont må vurderes konkret i forhold til situationen og risikoen for den finansielle stabilitet, indskydere, kunder m.v. Vurderingen foretages i henhold til den gældende bestemmelse af Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet. Når betingelserne for tidlig indgriben er opfyldt i forhold til en konkret virksomhed, kan virksomheden påbydes at kontakte potentielle købere med henblik på at afsøge

markedet for mulighederne for private løsninger. Finanstilsynet underretter Finansiell Stabilitet om sin afgørelse.

I henhold til den gældende bestemmelse i § 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder skal Finanstilsynet således høre Finansiell Stabilitet, inden Finanstilsynet meddeler Finansiell Stabilitet, at andre muligheder end afvikling er udtømte.

I henhold til BRRD artikel 32, stk. 1, litra b, er der ikke et krav om, at den kompetente myndighed skal høre afviklingsmyndigheden, inden den kompetente myndighed giver underretning til afviklingsmyndigheden.

Det er derfor vurderet hensigtsmæssigt at fjerne kravet om, at Finanstilsynet skal høre Finansiell Stabilitet, før Finanstilsynet giver meddelelse til Finansiell Stabilitet i henhold til § 4, stk. 1, nr. 2.

Der er i øvrigt foretaget en redaktionel ændring af bestemmelsen, som skal sikre en mere direktivnær gennemførelse. I henhold til den gældende bestemmelse skal Finanstilsynet som ovenfor nævnt meddele, at andre muligheder til håndtering af virksomheden skal være udtømte. For at få en mere direktivnær implementering foreslås dette ændret, således at Finanstilsynet skal meddele, at der ikke er udsigt til, at andre foranstaltninger inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden skal afvikles.

I situationen, hvor et institut er i nærliggende risiko for at skulle restruktureres eller afvikles i regi af Finansiell Stabilitet, vil der uanset bestemmelsen være et tæt samarbejde mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at opgørelsen af de ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, foretages i henhold til principperne om modregning i konkurslovens §§ 39, 42, 44 og 45 med de nødvendige tilpasninger.

Ved tabsfordelingen i forbindelse med anvendelse af bail-in skal der derfor tages højde for, hvorvidt de ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, helt eller delvis ville kunne være anvendt til modregning i en konkurssituation i medfør af de anførte bestemmelser i konkursloven.

Forslaget indebærer derimod ikke, at der rent faktisk gennemføres en modregning i den forstand, at hovedfordring og modfordring udlignes, eller at der foretages en fordringsprøvelse af virksomhedens eller enhedens forpligtelser i øvrigt på samme måde, som kurator vil gøre det i et konkursbo.

Baggrunden for forslaget er, at der kan være tilfælde, hvor kreditorer vil være stillet økonomisk bedre ved en konkurs end ved en restrukturering eller afvikling efter loven, hvilket ikke er foreneligt med princippet om, at ingen kreditor må påføres større tab ved en restrukturering eller afvikling efter loven, end kreditoren ville være blevet påført, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling.

Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor en virksomhed eller enhed under restrukturering eller afvikling efter loven har et krav mod en kreditor, hvor der i konkurs ville kunne ske modregning, men hvor der efter loven ikke vil blive foretaget en sådan nettoopgørelse af krav i øvrigt. Dermed risikerer den pågældende kreditor at få nedskrevet eller konverteret sin fordring mod virksomheden eller enheden under afvikling ved bail-in helt eller delvis (f.eks. et indlån udover 750.000 kr., som ikke er beskyttet efter garantiordningen) samtidig med, at den pågældende kreditors forpligtelser over for den finansielle virksomhed ikke berøres (f.eks. forpligtelserne under et lån, som ikke er forfaldent, jf. § 12 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning).

Forslaget vil derfor betyde, at kreditorernes krav i forbindelse med afvikling af finansielle virksomheder efter loven i højere grad opgøres på samme måde, som de ville blive opgjort i medfør af konkursloven, hvis den pågældende virksomhed var gået konkurs. Forslaget vil dermed begrænse anvendelsen af Afviklingsformuen.

Konkurslovens § 39 fastslår, at et regreskrav, som er opstået ved indfrielse af skyldnerens forpligtelse, anses for opstået samtidig med denne forpligtelse. Bestemmelsen har betydning for adgangen til modregning med regresfordringer efter konkurslovens § 42, særligt i tilfælde hvor skyldneren har en fordring (hovedfordringen) mod en person, der har kautioneret for skyldnerens forpligtelser, der er opstået før fristdagen, og hvor kautionisten opnår en modfordring mod skyldneren i form af et regreskrav ved at indfri en af skyldnerens forpligtelser efter fristdagen. Efter konkurslovens § 39 vil regreskravet (modfordringen) i disse tilfælde også anses for opstået før fristdagen og dermed kunne anvendes til modregning efter konkurslovens § 42.

Konkurslovens § 42 er den centrale modregningsbestemmelse i konkursloven og finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger, som er beskrevet nedenfor.

Modregning er efter konkurslovens § 42, stk. 3, udelukket, hvis modfordringen er erhvervet ved overdragelse eller kreditorforfølgning senere end tre måneder før fristdagen. Reglerne er begrundet i hensynet til objektive omstødseregler og formodningen for, at en kreditor – i en periode på tre måneder før fristdagen – vil være parat til at sælge en fordring på skyldner (modfordringen) til underkurs, og at debitor for hovedfordringen (dvs. modregneren) vil være fristet til at er-

hverve fordringen (modfordringen) billigt for derved at skabe sig en modregningsadgang, således at debitor på hovedfordringen efter erhvervelsen kan fyldestgøre konkursboet (hovedfordringen) ved modregning. I denne situation vil modregning være afskåret. Det samme gælder, hvis erhvervelsen af modfordringen er sket tidligere, og erhververen er i ond tro om skyldnerens insolvens.

Modregning er efter konkurslovens § 42, stk. 4, udelukket, hvis hovedfordringen er erhvervet under sådanne omstændigheder, at erhvervelsen i forbindelse med en senere modregning må sidestilles med en omstødelig betaling. Bestemmelsen har til formål at ramme forsøg på omgåelse af reglerne om omstødelse af betalinger. Bestemmelsen forudsætter, at modfordringen (kravet mod skyldner) er erhvervet først. Som eksempler på situationer, hvor bestemmelsen er relevant, kan nævnes skyldners salg af aktiver til en kreditor, hvorefter kreditor modregner skyldnerens krav på købesummen (hovedfordringen) i kreditors fordring mod skyldneren (modfordringen). Andre eksempler kan være skyldners indfrielse af kreditors gæld til tredjemand, hvorefter skyldner opnår et regreskrav mod kreditor (hovedfordringen), eller kreditors optagelse af lån hos skyldner, som giver skyldneren en fordring på kreditor (hovedfordringen). Det er en betingelse for anvendelsen af bestemmelsen, at erhvervelsen af hovedfordringen i forbindelse med den senere modregning skal kunne sidestilles med en betaling og dernæst, at en sådan betaling, hvis den var sket, ville have været omstødelig.

Konkurslovens § 44 fastslår, at en kreditor ikke kan benytte en betinget fordring til modregning, før det har vist sig, om betingelsen vil blive opfyldt. Kreditoren må derfor indbetale sin skyld til boet uden at foretage modregning. Viser modfordringen sig dog senere at bestå på grund af, at betingelsen opfyldes, skal kreditoren stilles som om modregning var sket. Det vurderes, at bestemmelsen tilsvarende bør gælde ved afvikling efter loven. Ifølge bestemmelsen skal boet afsætte et beløb til dækning af kreditorens mulige krav i medfør af konkurslovens § 147, stk. 2, hvis det er uvist, om betingelsen for modfordringen vil blive opfyldt. Det foreslås, at dette kan opfyldes i forbindelse med en restrukturering eller afvikling efter loven, ved at beløbet afsættes som en eventualforpligtelse i regnskabet for virksomheden eller enheden under afvikling, der først aktualiseres, hvis betingelsen for modfordringen opfyldes.

Konkurslovens § 45 vedrører den situation, hvor en kreditor mister sin modregningsadgang som følge af, at boet overdrager hovedfordringen. Overdrager boet hovedfordringen, således at en kreditor mister sin modregningsadgang, fastslår konkurslovens § 45, at boet skal erstatte kreditoren for det forvoldte tab. Det vurderes, at et tilsvarende princip bør gælde ved restrukturering eller afvikling efter loven. Bestemmelsen kan tænkes at være relevant i situationer, hvor Finansiell Stabilitet overdrager aktiver eller forpligtelser i en virksomhed under afvikling til et broinstitut i medfør af §§

21 eller 23 i loven og derved afskærer en kreditor fra at foretage modregning.

Det er anført, at opgørelsen af de ikke-eftersillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, foretages i henhold til principperne om modregning i konkurslovens §§ 39, 42, 44 og 45 "med de nødvendige tilpasninger". Herved forstås de tilpasninger, som er nødvendige under hensyn til de omstændigheder, hvorved en restrukturering eller afvikling af en virksomhed eller enhed efter loven adskiller sig fra en konkurs.

Disse tilpasninger er blandt andet, at henvisninger til "skyldneren" og "boet" i konkurslovens §§ 39, 42, 44 og 45 skal forstås som henvisninger til virksomheden eller enheden under afvikling. Konkurslovens sondring mellem "skyldner" og "boet" har ikke betydning ved anvendelse af reglerne ved en restrukturering eller afvikling efter loven.

Herudover forudsætter konkurslovens § 42 ud over fristdagen fastlæggelse af tidspunktet for konkursdekretets afsigelse. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at operere med et tilsvarende begreb ved restrukturering eller afvikling efter loven. Ved vurderingen af, hvorvidt de ikke-eftersillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, ville kunne være anvendt til modregning i en konkursituation, er det afgørende for anerkendelse af modregningsadgangen, at begge fordringer bestod på "fristdagen", jf. den foreslåede § 46 a, og at modregning ikke er afskåret efter principperne i konkurslovens § 42, stk. 3 eller 4. Ligesom ved konkurs vil modregning mellem fordringer, som er erhvervet på hver sin side af fristdagen, ikke anerkendes ved en restrukturering eller afvikling efter loven.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke henvisning til konkurslovens § 43. Konkurslovens § 43 fastslår, at efterstillede kreditorer ikke kan benytte deres krav mod boet til modregning, medmindre boet giver fuld dækning for kravet. Konkurslovens § 43 vurderes ikke at være relevant ved en restrukturering eller afvikling efter loven, hvilket skyldes, at det er en betingelse for anvendelse af bail-in på ikke-eftersillede forpligtelser, at ejerskabsinstrumenter er fuldt nedskrevet, og at al efterstillet gæld er nedskrevet eller konverteret til egentlige kernekapitalinstrumenter, jf. § 25, stk. 2, i loven. Det vurderes derfor, at der i praksis ikke vil bestå en modregningsadgang for efterstillede kreditorer, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, da bail-in først kan anvendes, når efterstillede forpligtelser i form af kapitalinstrumenter, dvs. hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, jf. § 2, nr. 20, i loven, er fuldt nedskrevet eller konverteret efter §§ 17 og 18 i loven. Der kan således ikke opstå en situation, hvor efterstillede forpligtelser nedskrives eller konverteres ved bail-in samtidig med, at der er fuld dækning for virksomhedens eller enhedens efterstillede forpligtelser i form af hybride kernekapitalinstrumenter

og supplerende kapitalinstrumenter samt øvrig efterstillet gæld.

Til nr. 3

Der er tale om en redaktionel ændring af bestemmelsen. Det forstås således, at ordet "mortificeres" ændres til "annulleres".

Hensigten med ændringen er at skabe klarhed om, at der for annullation af ejerskabsinstrumenter i henhold til loven, herunder aktier eller anparter, ikke er tale om en mortifikation i henhold til anden lovgivning for eksempel selskabslovens regler om mortifikation, jf. selskabslovens § 66, stk. 3.

Da annulleringen af ejerskabsinstrumenter, jf. § 44, stk. 1, nr. 1, sker med hjemmel direkte i denne bestemmelse, kan annulleringen finde sted uden dom, og uden at vedtægterne for virksomheden indeholder bestemmelse om mortifikation.

Det bemærkes, at bestemmelsen gælder for alle typer af ejerskabsinstrumenter og ikke alene for aktier eller anparter.

I praksis vil annulleringen som hidtil ske ved hjælp af det særskilte regelsæt, der er fastsat i medfør af § 44, stk. 5, i loven, hvorefter erhvervsministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af foranstaltninger, herunder at der kan fastsættes regler, der fraviger bestemmelserne i selskabsloven, således at Finansiell Stabilitet uden at iagttage bestemmelserne i selskabsloven kan foretage nedskrivning af ejerskabsinstrumenter.

Ministerens har udmøntet sin bemyndigelse i bekendtgørelse om afviklingsforanstaltninger, jf. bekendtgørelse nr. 822 af 4. juli 2015.

Til nr. 4

Med den foreslåede § 46 a fastslås, at den dag, hvor Finansiell Stabilitet træffer beslutning, jf. § 12 i loven om at iværksætte en afviklingsforanstaltning, skal anses som "fristdag", når principperne om modregning i konkursloven anvendes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 1, 2. pkt., og der foretages omstødelse i medfør af den foreslåede § 46 b i loven. Konkurslovens § 42 og kapitel 8 indeholder henvisninger til fristdagen, og der er således behov for at præcisere, hvornår der statueres fristdag ved restrukturering eller afvikling af en virksomhed i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Tidspunktet svarer til det, der er anvendt i § 14, stk. 3, i loven, der vedrører de tilfælde, hvor den finansielle virksomhed kommer i rekonstruktion eller konkurs, efter at der har været iværksat restrukturering eller afvikling.

Den foreslåede bestemmelse i § 46 b fastsætter i stk. 1, at reglerne i konkurslovens kapitel 8 om omstødelse også gælder for afvikling af virksomheder eller enheder i medfør af loven.

Baggrunden for forslaget er, at manglende adgang til at gennemføre omstødelse efter reglerne i konkurslovens kapitel 8 vil kunne føre til tab for kreditorer ved en restrukturering eller afvikling efter loven sammenholdt med en konkurssituation. Der kan således forudses tilfælde, hvor kreditorer kan blive stillet dårligere ved restrukturering eller afvikling efter loven end ved konkurs, hvis der ikke kan gennemføres omstødelse af de dispositioner, der vil kunne omstødes, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling. Dette kan f.eks. være dispositioner, som forringer virksomhedens eller enhedens aktivmasse (*forningende dispositioner*), eller som begunstiger enkelte kreditorer på bekostningen af øvrige kreditorer (*forrykkende dispositioner*).

Hensynet bag omstødelse af disse dispositioner ved konkurs er blandt andet, at dispositionerne fører til en anden fordeling, end konkursordenen foreskriver. Det kan således siges at stride mod det grundlæggende princip om, at ingen kreditor må blive påført et større tab end ved konkursbehandling af virksomheden, hvis der ved restrukturering eller afvikling af finansielle virksomheder efter loven ikke kan ske omstødelse af dispositioner, som fører til en anden fordeling, end konkursordenen foreskriver, og som ville have været omstødt ved en konkurs.

Ændring af loven på dette punkt vil derfor betyde, at kreditorernes krav i forbindelse med afvikling af finansielle virksomheder efter loven i højere grad opgøres på samme måde, som de ville blive opgjort i medfør af konkursloven, hvis den pågældende virksomhed var gået konkurs og ikke taget under kontrol af Finansiell Stabilitet.

Det er anført, at bestemmelserne i konkurslovens kapitel 8 om omstødelse finder anvendelse med de "nødvendige tilpasninger". Herved forstås de tilpasninger, som er nødvendige under hensyn til de omstændigheder, hvorved en restrukturering eller afvikling af en virksomhed eller enhed efter loven adskiller sig fra en konkurs.

Disse tilpasninger er blandt andet, at henvisninger til "skyldneren" og "boet" i konkurslovens kapitel 8 begge skal forstås som henvisninger til virksomheden eller enheden under afvikling. Konkurslovens sondring mellem "skyldner" og "boet" har således ikke betydning ved anvendelse af reglerne ved en restrukturering eller afvikling efter loven.

Derudover skal henvisninger til "nærstående personer" ved anvendelse af reglerne i kapitel 8 i konkursloven ved en restrukturering eller afvikling efter loven forstås på samme måde, som dette begreb er defineret i konkurslovens § 2.

Desuden forudsætter visse bestemmelser i konkurslovens kapitel 8 fastlæggelse af tidspunktet for konkursdekretets afsigelse. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at operere med et tilsvarende begreb ved restrukturering eller afvikling efter loven. Ved vurderingen af, om der er foretaget omstødelige dispositioner op til restruktureringen eller afvikling af en finansiell virksomhed, er det afgørende tidspunkt for beregning af fristerne "fristdagen", jf. den foreslåede § 46 a.

Konkurslovens § 42, stk. 3, og flere andre bestemmelser i kapitel 8 i konkursloven er knyttet til skyldnerens "insolvens". Ved insolvens forstås i relation til disse bestemmelser, at virksomheden eller enheden under afvikling var insolvent i medfør af konkurslovens § 17 med de modifikationer til konkurslovens insolvensbegreb, som følger af § 234 i lov om finansiell virksomhed, for så vidt denne bestemmelse finder anvendelse på virksomheden eller enheden under afvikling.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at retssag til gennemførelse af omstødelse kan anlægges indtil 12 måneder efter fristdagen. Sag kan endvidere anlægges inden 6 måneder efter, at virksomheden eller enheden under afvikling må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende. Bestemmelsen svarer til konkurslovens § 81, stk. 1, med den modifikation, at 12 måneders fristen beregnes fra fristdagen og ikke fra konkursdekretets afsigelse. Fristen på 6 måneder efter, at virksomheden eller enheden under afvikling må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende, har kun selvstændig betydning, hvis dette tidspunkt ligger mere end 6 måneder efter fristdagen. Ligesom efter konkurslovens § 81, stk. 1, afbrydes fristen ved indlevering af stævning. Herudover kan den, mod hvem kravet rejses, give afkald på iagttagelse af fristen.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår, at retssag om krav på omstødelse kan anlægges af virksomheden eller enheden under afvikling. Bestemmelsen svarer til konkurslovens § 135, med den modifikation, at retssag anlægges af virksomheden eller enheden under afvikling og ikke af kurator på vegne boet. Det foreslås endvidere, at Finansiell Stabilitet eller et broinstitut kan anlægge retssag om krav på omstødelse på vegne af virksomheden eller enheden under afvikling.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår, at virksomheden eller enheden under afvikling kan overdrage retten til at gøre omstødelse gældende til Finansiell Stabilitet eller et broinstitut. Bestemmelsen giver Finansiell Stabilitet eller et broinstitut mulighed for at føre sag om omstødelse i en situation, hvor virksomheden eller enheden under afvikling er blevet overdraget til en køber, som ikke ønsker at forfølge et muligt krav på omstødelse. Overdrages retten til at gøre omstødelse gældende, indbetales en eventuel overdragelsessum til virksomheden eller enheden under afvikling.

Til nr. 5

Efter den foreslåede § 61 stk. 7, bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om Finansiell Stabilitet og virksomheder under kontrol, samt datterselskaber, herunder broinstitutter og porteføljeadministrationselskaber.

Bestemmelsen svarer til ministerens adgang til at fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets afvikling af pengeinstitutter i henhold til lov om finansiell stabilitet, jf. lovbeholdtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret ved § 14 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 7 i lov nr. 1273 af 16. december 2009 og § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010.

Bemyndigelse blev ikke indsat i den gældende lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 1563 af 15. december 2015.

Kommissionen forventes imidlertid at fastsætte nærmere krav for at godkende restrukturering og afvikling af et institut i medfør af statsstøttereglerne, hvorfor bemyndigelse til ministeren foreslås genindført. Ministeren bemyndiges således til at fastsætte nærmere regler om Finansiell Stabilitet og virksomheder under kontrol samt datterselskaber herunder broinstitutter og porteføljeadministrationselskaber for at kunne imødekomme de krav, som Kommissionen måtte stille i medfør af statsstøttereglerne.

Bestemmelsen er herudover omskrevet for at imødekomme de ændringer for afvikling af virksomheder under restrukturering og afvikling af Finansiell Stabilitet, herunder at afviklingen ikke længere forudsættes at finde sted i et nystiftet datterselskab under Finansiell Stabilitet. Derudover er bestemmelsen omskrevet som følge af, at afviklingsforanstaltninger kan anvendes på både pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Endvidere er der sket en omskrivning som følge af, at Finansiell Stabilitet er overgået fra at være et statsligt ejet aktieselskab til at være en selvstændig offentlig virksomhed.

Med bestemmelsen kan ministeren fastsætte nærmere krav til restrukturering og afvikling, herunder at Finansiell Stabilitet og de omfattede virksomheder vedvarende skal arbejde for at afhænde og nedbringe eksisterende kundeforhold og kundeengagementer.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes kundevilkår, herunder rentesatser, gebyrer m.v., idet disse ikke skal være attraktive og ikke skal konkurrere med de vilkår, som generelt tilbydes kunder af virksomheder med tilsvarende erhvervsaktivitet.

Da hensigten med Finansiell Stabilitets overtagelse af kontrollen er restrukturering og afvikling, vil Finansiell Stabilitet indrette sin afvikling af virksomhederne i overensstemmelse med bekendtgørelsen.

Med bemyndigelsen vil der kunne fastsættes nærmere krav om, hvordan Finansiell Stabilitet skal overvåge, at virksomhederne, herunder at broinstitutter og porteføljeadministrationselskaber, som er datterselskaber, overholder afviklingsforpligtelserne samt eventuel betaling af et administrationsbidrag fra virksomhederne under kontrol, broinstitutter og porteføljeadministrationselskaber til Finansiell Stabilitet for dets ydelser m.v.

*Til § 3**Til nr. 1*

Med den foreslåede ændring af fodnoten til lov om en indskyder- og investorgarantiordning indsættes en henvisning til, at der med denne lov er foretaget en gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149 (DGSD) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD).

Fodnoten til lov om en indskyder- og investorgarantiordning blev ikke tilrettet i forbindelse med vedtagelse af lov nr. 334 af 31. marts 2015.

Til nr. 2

Med forslaget tilpasses bestemmelsen til § 224 a i lov om finansiell virksomhed.

§ 224 a i lov om finansiell virksomhed, som regulerer, hvornår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende, sonderer ikke imellem, om instituttet er nødlidende, eller om instituttet er forventeligt nødlidende.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen præciseres det, at Garantiformuens midler til brug for restruktureringsomkostninger i medfør af § 7 a, stk. 4, herunder til dækning af omkostninger forbundet med udtrædelse af datacentraler i forbindelse med en fusion, også finder anvendelse, hvor Finanstilsynet har fastslået, at det ene pengeinstitut er forventeligt nødlidende i henhold til § 224 a i lov om finansiell virksomhed.

Dette svarer også til anvendelsesområdet for medgiftsordningen i medfør af § 2 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Der påtænkes ikke nogen materiel ændring af gældende ret.

Til § 4

Til nr. 1

I § 12, stk. 2, opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager vedrørende ejendoms-kreditselskaber. Den gældende § 12, stk. 2, indeholder ikke en henvisning til markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendigt for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 12, stk. 2, og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven over for virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder. Med den foreslåede ændring rettes der op på dette forhold i lov om ejendoms-kreditselskaber.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at der i § 7 indsættes et nyt *stk. 3*, der giver erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pris- og risikoplysninger for boligkreditaftaler.

Bestemmelsen indsættes med henblik på at gennemføre artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17 EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (herefter boligkreditdirektivet) i dansk ret. Artikel 11 indeholder en række standardoplysninger som klart, præcist og på fremtrædende måde skal angives i reklame for boligkreditaftaler. Den nuværende bemyndigelse i § 7, stk. 2, giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om god skik, men ikke

hjemmel til at udstede regler om prisoplysninger for boligkreditformidlere.

Med forslaget vil kravene til de standardoplysninger i reklame for boligkreditaftaler, som fremgår af artikel 11 i boligkreditdirektivet, kunne fastlægges i en bekendtgørelse.

For boligkreditformidlere, der er pengeinstitutter, og ejendoms-kreditselskaber findes der i § 43 i lov om finansiell virksomhed og § 8 a i lov om ejendoms-kreditselskaber en hjemmel til at udstede regler om pris- og risikoplysning, og denne hjemmel forventes udnyttet til at udstede regler, der gennemfører artikel 11 i boligkreditdirektivet i en kommende revision af bekendtgørelse om god skik for boligkreditaftaler.

Den foreslåede hjemmelsbestemmelse vil blive anvendt til at sikre, at reglerne om prisoplysning også kommer til at gælde for boligkreditformidlere, der ikke er pengeinstitutter.

Til nr. 2-4

Efter den gældende § 11, stk. 5, har Forbrugerombudsmanden kompetence til at anlægge sag vedrørende handlinger, der er i strid med redelig forretningssskik og god praksis, jf. § 7, men ikke til at føre straffesager efter strafbelagte regler udstedt i medfør af den nye § 7, stk. 3, om pris- og risikoplysninger for boligkreditaftaler, der foreslås indsat ved i dette lovforslags § 6, nr. 1.

Det foreslås, at Forbrugerombudsmandens kompetence efter loven ændres således, at Forbrugerombudsmanden også kan behandle sager vedrørende strafbelagte regler udstedt i medfør af lovens nye § 7, stk. 3. Forbrugerombudsmanden har i dag kompetence til at behandle sager om pris- og risikoplysninger for finansielle ydelser udstedt i medfør af § 43, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, jf. § 348 i lov om finansiell virksomhed. Med den foreslåede ændring får Forbrugerombudsmanden på samme måde som efter lov om finansiell virksomhed kompetence til at behandle sager vedrørende strafbelagte regler om pris- og risikoplysninger udstedt i medfør af den foreslåede § 7, stk. 3.

I den gældende § 11, stk. 5, 2. pkt., opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager vedrørende handlinger i strid med § 7 eller regler udstedt i medfør af bestemmelsen. De nævnte bestemmelser omfatter ikke markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendigt for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der

måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 11, stk. 5, og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven over for virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder. Med de foreslåede ændringer i § 11, stk. 5, og i § 348, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 6, rådes der bod på denne fejl.

Med de foreslåede ændringer af § 11, stk. 5, vil Forbrugerombudsmandens kompetence på området for finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere svare til, hvad der gælder for det finansielle område i øvrigt. Forbrugerombudsmanden har således mulighed for at behandle og føre straffesager på dette område. En kompetence, der

særligt tænkes udnyttet i sager, som både involverer virksomheder omfattet af denne lov og virksomheder, der alene er reguleret efter tilsvarende regler i markedsføringsloven. Dermed sikres en ensartet retshåndhævelse.

Til § 6

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Til § 7

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 31. januar 2017, foretages følgende ændringer:

§ 64b. ---

Stk. 2. ---

1. I § 64 b indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde tillade, at et medlem af bestyrelsen gennemfører et grundkursus, jf. stk. 1, senere end 12 måneder efter medlemmets indtræden i bestyrelsen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.«

Stk. 3. ---

§ 71b. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Finanstilsynet vurderer med Finansiell Stabilitet og de i stk. 3 nævnte myndigheder koncernopretningsplanen, og om planen opfylder de i stk. 1, jf. § 71 a, stk. 1 og 2, fastsatte krav for at træffe en fælles beslutning om koncernopretningsplanen efter Finanstilsynets fremsendelse.

2. § 71 b, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Med henblik på at træffe en fælles beslutning vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de i stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte myndigheder koncernopretningsplanen, herunder om planen opfylder de i stk. 1, jf. § 71 a, stk. 1 og 2, fastsatte krav. De nævnte myndigheder i stk. 3, nr. 3 og 4, kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet om koncernopretningsplanens indhold.«

Stk. 5-6. ---

§ 266. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet krav til størrelsen af et pengeinstitut og et fondsmæglerselskab I's nedskrivningseggede passiver. Kravet fastsættes individuelt for de enkelte dattervirksomheder i en koncern.

3. I § 266, stk. 1, 3. pkt., ændres »Kravet til nedskrivningseggede passiver fastsættes som en procentdel af de samlede passiver« til »Kravet til nedskrivningseggede passiver fastsættes som en pro-

Kravet til nedskrivningsegne passiver fastsættes som en procentdel af de samlede passiver.

centdel af virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag.«

Stk. 2-6. ---

§ 267. Nedskrivningsegne passiver består af kapitalgrundlaget og nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder følgende betingelser:

4. § 267 affattes således:

»§ 267. Nedskrivningsegne passiver består af kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser.

- 1) Forpligtelsen har en restløbetid på mindst 1 år.
- 2) Forpligtelsen hidrører ikke fra et derivat.
- 3) Gældsinstrumentet er udstedt og fuldt indbetalt med midler, der ikke direkte eller indirekte er finansieret af pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I.
- 4) Forpligtelsen er ikke en forpligtelse over for pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I selv, og pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I har ikke stillet sikkerhed eller garanti for forpligtelsen.
- 5) Forpligtelsen hidrører ikke fra indskud, som er foranstillet de simple kreditorer i konkursordenen, jf. § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og kapitel 10 i konkursloven.

- 1) Forpligtelsen har en restløbetid på mindst 1 år.
- 2) Forpligtelsen hidrører ikke fra et derivat.
- 3) Gældsinstrumentet er udstedt og fuldt indbetalt med midler, der ikke direkte eller indirekte er finansieret af pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I.
- 4) Forpligtelsen er ikke en forpligtelse over for pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I selv, og pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I har ikke stillet sikkerhed eller garanti for forpligtelsen.
- 5) Forpligtelsen hidrører ikke fra indskud, som er foranstillet de simple kreditorer i konkursordenen, jf. § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og kapitel 10 i konkursloven.

Stk. 3. Er et passiv underlagt lovgivningen i et tredjeland, kan Finanstilsynet beslutte, at virksomheden skal godtgøre, at en afgørelse fra Finanstilsynet eller en beslutning fra Finansiell Stabilitet om at nedskrive eller konvertere passivet vil være gyldig i henhold til tredjelandets lovgivning. Kan det-

§ 270. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravet om nedskrivningsegne passiver, herunder de bagvedliggende kriterier, med hvilken hyppighed kravet fastsættes og om arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

§ 272. ---

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I anses i relation til stk. 1 for ikke at være levedygtigt, hvis Finanstilsynet har konstateret, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 3, og Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles. Finanstilsynet skal foretage en høring af Finansiell Stabilitet om vurderingen i 1. pkt.

Stk. 3-7. ---

§ 348. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningskik og god praksis, jf. § 43, stk. 1 og 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 43, stk. 3. Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, og § 28 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Stk. 2. ---

te ikke godtgøres, medregnes passivet ikke i de nedskrivningsegne passiver.«

5. I § 270 ændres »herunder de bagvedliggende kriterier,« til: »herunder yderligere kriterier på grundlag af hvilke kravet til nedskrivningsegne passiver skal fastsættes, de bagvedliggende kriterier,«

6. I § 272, *stk. 2, 1.pkt.*, ændres »Finanstilsynet har konstateret, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 3,« til: »betingelserne i § 224 a, stk. 1, er opfyldt,«.

7. I § 348, *stk. 1, 3.pkt.*, ændres: »§ 27, stk. 1, og § 28« til: »§ 27, stk. 1, §§ 27 a og 28«.

§ 2

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foretages følgende ændringer:

§ 4. Finanstilsynet iværksætter afviklingsforanstaltninger over for en virksomhed, hvis Finansiell Stabilitet vurderer, at følgende betingelser for afvikling er opfyldt:

- 1) Finanstilsynet har efter høring af Finansiell Stabilitet meddelt Finansiell Stabilitet, at virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a i lov om finansiell virksomhed.
- 2) Finanstilsynet har efter høring af Finansiell Stabilitet meddelt Finansiell Stabilitet, at andre muligheder til håndtering af virksomheden er udtømte.

3) ---

Stk. 2-3. ---

§ 25. Bail-in kan anvendes på alle den pågældende virksomheds eller enheds ikkeefterstillede forpligtelser samt efterstillede gældsforpligtelser, der ikke er nedskrevet eller konverteret i medfør af §§ 17 og 18, og skal ske i overensstemmelse med konkursordenen, jf. denne lovs § 13 og konkurslovens kapitel 10, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2-5. ---

1. § 4, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Finanstilsynet har meddelt Finansiell Stabilitet, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles.«

2. I § 25, stk. 1, indsættes som *2. pkt.*:

»Ved opgørelsen af forpligtelser omfattet af 1. pkt., anvendes principperne om modregning i konkurslovens §§ 39, 42, 44 og 45 med de nødvendige tilpasninger.«

§ 44. Når Finansiell Stabilitet nedskriver eller konverterer relevante kapitalinstrumenter, jf. §§ 17 og 18, eller anvender bail-in, jf. §§ 24-28, skal en eller begge af følgende foranstaltninger iværksættes i forhold til ejerne af ejerskabsinstrumenter:

1) Eksisterende ejerskabsinstrumenter mortificeres eller overføres til kreditorerne, der er omfattet af konverteringen af relevante kapitalinstrumenter, jf. §§ 17 og 18, eller bail-in, jf. §§ 24-28.

2) ---

Stk. 2-5. ---

3. I § 44, stk. 1, nr. 1, ændres »mortificeres« til: »annulleres«.

4. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Den dag, hvor Finansiell Stabilitet træffer beslutning i medfør af § 12, om at iværksætte en afviklingsforanstaltning over for en virksomhed eller en enhed, der opfylder afviklingsbetingelserne i medfør af § 4, skal anses som frisdag i forhold til § 25, stk. 1, 2. pkt., og § 46 b.

§ 46 b. Iværksætter og gennemfører Finansiell Stabilitets afviklingsforanstaltninger på en virksomhed eller en enhed under afvikling, kan Finansiell Stabilitet gennemføre omstødelse efter reglerne i kapitel 8 i konkursloven. Reglerne i kapitel 8 finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 2. Retssag til gennemførelse af omstødelse efter stk. 1, kan anlægges indtil 12 måneder efter frisdagen. Sag kan endvidere anlægges inden 6 måneder efter, at virksomheden eller enheden under afvikling må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende.

Stk. 3. Retssag om krav på omstødelse anlægges af virksomheden eller enheden under afvikling eller af Finansiell Stabilitet eller et broinstitut på vegne af virksomheden eller enheden under afvikling.

Stk. 4. Virksomheden eller enheden under afvikling kan til Finansiell Stabilitet eller et broinstitut overdrage retten til at gøre omstødelse gældende.«

§ 61. ---

Stk. 2-6. ---

5. I § 61 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets opgaver i relation til dets datterselskaber, herunder broinstitutter og porteføljeadministrationsselskaber, samt virksomheder under kontrol af Finansiell Stabilitet og disses restrukturering og afvikling i henhold til loven.«

§ 3

I lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. lovbekendtgørelse nr. 917 af 8. juli 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 334 af 31. marts 2015 og § 7 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foretages følgende ændringer:

Lov om en indskyder- og investorgarantiordning

Fodnoten

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, (EF-Tidende 1994 nr. L 135, s. 5), Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, (EF-Tidende 1997 nr. L 84, s. 22) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist, (EU-Tidende 2009 nr. L 68, s. 3).

§ 7a. - -

Stk. 2-3. ---

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, (EF-Tidende 1997 nr. L 84, s. 22), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (DGSD) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD).«

Stk. 4. Til brug for restrukturering, herunder dækning af omkostninger forbundet med udtrædelse af datacentraler i forbindelse med en fusion, hvor det ene pengeinstitut er nødlidende, skal Garantiformuens midler for restruktureringsafdelingens vedkommende udgøre 1 mia. kr. bestående af indeståelser eller kontante indbetalinger fra de i § 3, stk. 1, nr. 1, angivne institutter.

Stk. 5-6. ---

§ 12. ---

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 8 a, stk. 1 og 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 8 a, stk. 4. Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, og § 28 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Stk. 3-4. ---

§ 7. ---

2. I § 7 a, *stk. 4*, ændres »nødlidende« til: »nødlidende eller forventeligt nødlidende«.

§ 4

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1078 af 5. juli 2016, som ændret ved lov nr. 1549 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 12, *stk. 2, 3. pkt.*, indsættes efter »Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1,«: »§ 27 a«.

§ 5

I lov om finansielle rådgivere og boligformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, som ændret ved lov nr. 1549 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

Stk. 2. ---

1. I § 7 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om pris- og risikoplysninger for boligkreditaftaler.«

§ 11. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 7, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, og § 28 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupprepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

2. I § 11, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres: »§ 7« til: »§ 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2«

3. I § 11, *stk. 5*, indsættes efter 1. pkt.:

»Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 7, stk. 3.«

4. I § 11, *stk. 5, 2. pkt.*, der bliver 3. pkt., indsættes efter »Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1,«: »§ 27 a«.

Stk. 6-7. ---

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

§ 7

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.